09/02/2020

Η Κυριακή του Τελώνου και του Φαρισαίου στον πολιούχο της Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο σήμερα το πρωί στον Ιερό Ναό του Αγίου Αντωνίου του Νέου Πολιούχου Βεροίας.

Για τις φωτογραφίες πατήστε **ΕΔΩ**

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τό ἱερόν προσεύξασθαι».

Ἑορτάζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας τήν ἀπόδοση τῆς μεγάλης Δεσπο-τι--κῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου, κλείνοντας μέ τή σημε-ρι-νή ἡμέρα ἕναν λειτουργικό κύκλο καί ἀρχίζοντας συγχρόνως ἕναν ἄλλο, αὐτόν τοῦ Τριωδίου, πού θά μᾶς συνοδεύσει μέχρι τήν ἑπόμενη μεγάλη δεσποτική ἑορτή, τήν ἑορ-τή τῆς λαμπροφόρου Ἀναστά-σεως τοῦ Κυρίου μας.

Καί οἱ δύο αὐτοί κύκλοι συνα-ντῶ-νται στόν ναό τοῦ Σολο-μῶ-ντος, ἐκεῖ ὅπου τήν περασμένη Κυ--ριακή εἴδαμε τήν Παναγία Μη-τέρα τοῦ Κυρίου μας καί τόν προ-στάτη της, τόν δίκαιο Ἰωσήφ, νά ἀνεβαίνει ἔχοντας στήν ἀγκά-λη της τόν τεσσαρακον-θήμερο Χρι-στό γιά νά ἀποδώσει τήν ὀφει-λόμενη ἀπό τόν Μωσαϊκό νόμο προσφορά· ἐκεῖ ὅ-που ὑποδέχθηκαν τόν Χρι-στό ὁ πρεσβύτης Συμεών καί ἡ προφῆτις Ἄννα, πού εἶδαν τίς προ-σευχές τους νά ἐκπλη-ρώ-νονται στό πρόσωπό του.

Ἐκεῖ, στόν ναό τοῦ Σολομῶντος, μᾶς μεταφέρει καί σήμερα τό εὐ-αγ--γε-λικό ἀνάγνωσμα, γιά νά συ-να--ντήσουμε ἄλλους δύο ἀνθρώ-πους, πού ἀνε-βαίνουν γιά νά προσευ-χη-θοῦν καί νά ἐπικοινωνή-σουν μέ τόν Θεό, ἕναν τελώνη καί ἕνα φα-ρι-σαῖο. Ὅμως οἱ δύο αὐτοί ἄνθρωποι εἶναι διαφο-ρε-τικοί με-τα-ξύ τους, ἀλλά καί διαφορετικοί μέ τούς ἀνθρώπους πού συνα-ντή-σαμε τήν προηγού-μενη Κυριακή, στήν ἑορτή τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ὁ πρεσβύτης Συμεών καί ἡ προ-φῆ-τις Ἄννα εἶναι δύο εὐσεβεῖς ἄν-θρωποι, δύο ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, πού ζοῦν καί ἀναπνέουν μέ τήν προ--σευχή, δύο ἄνθρωποι γιά τούς ὁποίους ἰσχύει ὁ λόγος τοῦ προ-φήτου Δαβίδ «ἐξε-λεξάμην παραρ-ρι--πτεῖ-σθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἤ οἰκεῖν ἐν σκη-νώμασι ἁμαρτω-λῶν». Καί οἱ δύο αὐτοί ἄν-θρωποι ἀπο--λαμ-βάνουν τόν μισθό τῆς εὐ-λα--βείας τους, ἀξιώνονται ἀπό τόν Θεό νά δοῦν «τό σωτή-ριόν του».

Οἱ σημερινοί προσκυνητές τοῦ ναοῦ δέν μοιάζουν καθόλου μέ αὐ--τούς τούς δύο. Ὁ ἕνας, ὁ τε-λώ-νης, εἶναι ἄνθρωπος τοῦ κό-σμου καί ἴσως δέν ἐρχόταν συχνά στόν ναό, ἴσως δέν προσευχόταν καί δέν τηροῦσε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Ὅμως τώρα ἔρχεται μέ τα-πεί-νωση καί μέ συντριβή γιά νά ζητήσει τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ὄχι γιατί οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τόν θεω-ροῦν ἁμαρτω-λό, ἀλλά γιατί ὁ ἴδιος τό αἰσθάν-θηκε ὅτι εἶναι. Γι᾽ αὐτό καί προ-σεύ--χε-ται συντετριμμένος, χωρίς νά δί-δει σημασία τί συμ-βαί-νει γύ-ρω του, ποιός στέκεται δί-πλα του καί τί λέει. Καί εἰσα-κού-εται καί ἡ δική του προσευχή ἀπό τόν Θεό, ὅπως καί τῶν δικαίων τῆς περα-σμένης Κυριακῆς, καί ὁ Θεός τόν ἐλεεῖ καί τοῦ χαρίζει αὐτό πού τοῦ ζητᾶ, ὅπως τό χάρισε καί στόν πρε-σβύτη Συμεών καί στήν προ-φή--τιδα Ἄννα, τοῦ χαρίζει «τό σω-τήριόν του», γιά τήν ταπεί-νωση καί τή μετά-νοιά του.

Ἀντίθετα ἀπό τόν τελώνη, ὁ δεύ-τερος ἄνθρωπος, ὁ Φαρισαῖος, θεω-ρεῖ τόν ἑαυτό του δίκαιο καί τη-ρητή τοῦ νόμου, καί, ὅπως φαί-νεται ἀπό τήν προσευχή του, δέν ἔρχε-ται νά ζητήσει κάτι ἀπό τόν Θεό, δέν ἔρχεται νά συνομιλήσει μαζί του ὡς τέκνο πρός τόν πα-τέρα του καί νά ἀκούσει τί θά τοῦ πεῖ. Ἔρ-χεται γιά νά παρουσιάσει τά καλά του ἔργα, γιά νά ἐμ-φα-νί-σει τόν ἑαυτό του ὡς τηρητή τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί ὡς ἐπικριτή τῶν ἀδελφῶν του πού πι-στεύει ὅτι παρεκκλί-νουν ἀπό αὐ-----τές.

Γι᾽ αὐτό καί ὁ Χριστός τόν ἀφήνει στήν κρίση τοῦ Θεοῦ, κλεί-νοντας τήν παραβολή μέ τή φράση «κα-τέβη οὗτος δεδικαιωμέ-νος εἰς τόν οἶ-κον αὐτοῦ ἤ γάρ ἐκεῖνος». Ἔφυ-γε, δηλαδή, ὁ τελώνης, γιά τό σπί-τι του ἀθῶος καί συμφιλιω-μέ-νος μέ τόν Θεό, ἐνῶ ὁ ἄλλος, ὁ φα-ρι-σαῖος, ὄχι.

Εὑρισκόμενοι καί ἐμεῖς στόν ναό τοῦ Θεοῦ αὐτή τήν ὥρα, ἄς σκε-φθοῦμε καί ἄς ἐξετά-σουμε τόν ἑαυ-τό μας γιά ποιόν λό-γο ἤρθαμε, τί κάνουμε, τί ζη-τοῦμε ἀπό τόν Θεό, ποιά εἶναι ἡ σχέση μας μέ τούς ἀνθρώπους γύρω μας, πόσο μεγάλη εἶναι ἡ ἐπιθυμία μας νά εἴμεθα στόν ναό τοῦ Θεοῦ, νά ἐπι-κοινωνοῦμε μαζί του, νά μετέ-χου-με στά ἱερά μυστήρια καί νά δεχό-μεθα τή χάρη τοῦ Πα-να-γίου Πνεύ-ματος.

Ἄς προβληματισθοῦμε μήπως ἤρ-θαμε καί ἐμεῖς στόν ναό τοῦ Θεοῦ γιά νά ἐπιδειχθοῦμε ἤ γιά νά κρίνουμε ἤ καί νά κατακρίνουμε τούς ἀδελφούς μας, καί περνοῦμε τήν ὥρα μας χωρίς νά ζη-τοῦ-με τί-ποτε ἀπό τόν Θεό, χωρίς νά παίρ-νουμε τίποτε ἀπό τόν Θεό, χωρίς νά ὠφελούμεθα ψυχικά καί πνευ-ματικά.

Τά παραδείγματα τῶν τεσσάρων ἀνθρώπων πού μᾶς ὑπενθύμισε ἡ σημερινή Κυριακή ἄς βοηθήσουν ὅλους μας σέ αὐτήν τήν ἐξέταση τοῦ ἑαυτοῦ, ἀλλά κυρίως ἄς μᾶς βοηθήσουν, ὥστε νά ἐρχόμεθα στόν ναό Θεοῦ μέ λαχτάρα ἀλλά καί μέ συναίσθηση τοῦ χώρου στόν ὁποῖο εὑρισκόμεθα καί τῶν λόγων γιά τούς ὁποίους ἐρχό-μεθα, ἔτσι ὥστε νά ἐπιστρέφουμε καί ἐμεῖς «δεδικαιωμένοι», ὅπως ὁ τε-λώ-νης, καί ἔχοντας συναντήσει ὁ καθένας μας στό μέτρο τῶν δυ-να-τοτήτων του, ὅπως ὁ πρεσβύτης Συμεών καί ἡ προφῆτις Ἄννα, «τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ».